

af personer fra et retsmøde, hvis det er nødvendigt for at opnå en sandfærdig forklaring fra en part.

Det følger i øvrigt af retsplejelovens § 834, at vidner på anklagemyndighedens bevisfortegnelse skal betegnes ved navn, og hvad der i øvrigt kræves til deres nøjagtige betegnelse. Efter det for Justitsministeriet oplyste, er det i hvert fald i nogle politikredse praksis kun at oplyse vidnets navn – og ikke adressen – på bevisfortegnelsen, der udleveres til forsvareren, eller i anklageskriftet, der forkyndes for tiltalte. Justitsministeriet bekendt gives der i øvrigt ikke oplysninger om vidners navn m.m. i retslisten, dvs. den bekendtgørelse om retsmøder, der sker ved opslag i retten af en fortegnelse over de sager, der skal behandles den pågældende dag, jf. retsplejelovens § 28, stk. 2.

Inden et vidne afhøres, skal retten forvise sig om vidnets identitet, jf. retsplejelovens § 181. Der er ikke ved denne bestemmelse fastsat krav om, at det skal ske ved oplysninger i retsmødet om adresse og personnummer.

Retten kan i øvrigt efter § 848, stk. 3, bestemme, at et vidnes bopæl ikke må oplyses for tiltalte, såfremt afgørende hensyn til vidnets sikkerhed taler derfor, og det må antages at være uden betydning for tiltaltets forsvar.

I tilfælde, hvor anklagemyndigheden vil fremsætte anmodning om, at et vidnes bopæl ikke oplyses over for tiltalte, kan anklagemyndigheden give tiltaltets forsvarer pålæg om ikke at videregive oplysninger om et vidnes bopæl til den tiltalte, jf. § 835, stk. 2.

Ifølge retsplejelovens § 848, stk. 1, kan retten beslutte, at tiltalte skal forlade retssalen, mens et vidne afhøres, når særegne grunde taler for, at en uforbeholden forklaring ellers ikke kan opnås. Tiltalte skal i så fald have oplysning om, hvem der har afgivet forklaring i hans fravær, og om indholdet af forklaringen, jf. stk. 2.

Herudover er der ved retsplejelovens § 29, stk. 4, nr. 1, givet mulighed for, at retten kan træffe beslutning om dørlukning i straffesager, hvis særegne omstændigheder giver grund til at antage, at offentlig forhandling vil medføre fare for nogens sikkerhed eller tilføje nogen en uforholdsmæssig krænkelse. Bestemmelsen kan anvendes, således at dørene lukkes under afhøringen af et vidne, f.eks. hvis offentlig forhandling antages at udsætte vidnets sikkerhed for fare.

10.2. Forslagene i handlingsplanen

Det foreslås i handlingsplanen, at der nedsættes en arbejdsgruppe med henblik på at overveje og udforme et egentligt vidnebeskyttelsesprogram. Programmet, der vil forudsætte særlig lovgivning, kan

bl.a. indeholde følgende yderligere hjælpeforanstaltninger, der gratis kan ydes et vidne, eventuelt med rettens godkendelse eller efter rettens bestemmelse:

- nyt navn
- nyt personnummer
- advokatbistand eller anden støtte
- økonomisk støtte
- godtgørelse for tingsødelæggelse eller andre overgreb
- hjælp til flytning og etablering af ny bolig

Efter forslaget skal arbejdsgruppen også overveje mulighederne for, at vidner, der skal afgive forklaring i en sag om organiseret kriminalitet m.v., ved forklædning, særlige bygningsmæssige foranstaltninger eller ved andre praktiske tiltag kan beskyttes mod vold, trusler, chikanerier eller fotografering fra bandemedlemmer eller sympatisører.

Endelig skal arbejdsgruppen efter forslaget overveje særlige foranstaltninger, der kan iværksættes ved vold, trusler, chikane m.v. mod politifolk og andre offentlig ansatte, der indgår i retsforfølgningen, straffuldbyrde m.v. mod medlemmer af organiserede kriminelle grupper. Arbejdsgruppen kan således dels beskrive egnede hjælpeforanstaltninger til dem, der udsættes for overgreb, dels angive hvorledes det bedst kan sikres, at der i sådanne tilfælde i videst muligt omfang sker retsforfølgning.

10.3. Justitsministeriets overvejelser

Det er Justitsministeriets opfattelse, at det er vigtigt, at der kan gives vidner og andre en sådan beskyttelse, at frygt for repressalier m.v. fra den tiltalte eller personer med tilknytning til denne ikke afholder nogen fra at bistå myndighederne med efterforskningen.

Denne beskyttelse bør gøres bedst mulig ved mange forskellige foranstaltninger, der er egnede til at forhindre vidners frygt, jf. også forslagene ovenfor under pkt. 7 om indenretlig afhøring af vidner, pkt. 8 om udelukkelse af en gruppe af personer fra retsmøder og pkt. 9 om øget kriminalisering af trusler m.v. mod vidner.

Udover de muligheder, som retsplejeloven giver, for at tage hensyn til vidner ved at føre tiltalte ud og lukke dørene under afgivelse af forklaring m.v., anvender politiet og anklagemyndigheden en række praktiske foranstaltninger, der skal beskytte vidner. Der kan f.eks. være tale om, at politiet følger vidnet til afhøring i retten, således at vidnet kan føres ind i retssalen uden at møde tiltalte, dennes venner eller andre vidner.

Justitsministeriet finder imidlertid, at der kan være grund til at drøfte de muligheder, som allerede benyttes, i en arbejdsgruppe, bl.a. således at der kan